

Український Шпиталь у Львові.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Т-ВА „НАРОДНА ЛІЧНИЦЯ“.

В суботу 13-го ч. м., як щоріку в роковини смерті д-ра І. Куровця, відбулися у дирекції с-би Українського Шпиталю Загальні збори Т-ва „Народна Лічниця“. Головуюча сен. Р. Девіскавич, звіти складала секретарка Радн. Р. Кришталівська та директор Шпиталю д-р Т. Бурчаківський.

Подаємо в цілому витрати за звіти, що до того часу були присіли журналісти.

Пасюх у штерновий дім дарував Т-ву Р. Е. Митр. Шпитальники. На вівсяній плащі вибуло знову шпиталь на 100 ліжок для хворих. На савану будують цю шпиталь відразу разом з о. 522.584 з. в. на укладання шпиталю і лікар-ські прилади. Цю суму зложили і виставили заохочувати по вілні ординуючі лікарі безоплатно працюючи в амбулаторії Народної Лічниця, а які усього дохід призначували на будівлю. Даліше зложили жертви української дітвори в краю і за границю, голownie інші ємігранти зі Злучених Держав Америки і Канади, членів фінансових ліжок.

У другій половині квітня м. р. почав працювати фінансовий шпиталь і від того часу до кінця грудня 1938. перейшло через шпиталь, 1283 хворих, які заплатили за свій побути разом 104.070 з. в. Від акційних береться 3.60 з. на ч. ш. класі, а 10 з. на класі I, за одну добу, себто не більше, як у Загальному Шпиталі, який діє як материнський підримку.

Всі класи призначені для хворих — по лінійно-власних.

З відкриттям шпиталю зростає фреквенція пацієнтів в амбулаторії Народної Лічниця. За 9 місяців м. р. перейшло через всі амбулаторії 52404 пацієнтів, які шукали лікарської допомоги у всіх відділах захворювань. З того числа припаде 72,7 відсотка на українців, 17,7 відсотка на поляків, 8,6 на жидів, а на інших. Крім лікарських праць даного ліку і наслідком власні переклади, за які лікуються добровільно мовами разом 38.772 з. в. ліжок.

В порівнянні до мин. року число пацієнтів зросло о 11.363. Крім яких наведених склади в м. р. лікувалося з 53.683 з. в. на шпиталі і на фінансові ліжок — 53.683 з. в. На удержання хворих (хрещі, опал, світло, газ і т. п.) разом вийшло 108.730.18 з. в. Завдяки опшальні адміністрації і безкорисній праці ординуючих лікарів була надіянина в доходах, які зужито частково на дальші інвестиції в рухомостях та не удержувало тогочасно поготівля на бажучих речовинах у банках.

У шпиталі і амбулаторії працює постійно 39 ординуючих лікарів та всі відділи хворі в обслуженні спеціалістами. До 1. квітня ц. р. всі

лікарі працювали безкорисно, доперва від того часу Рада Т-ва рішила винагородити невеликі гонорари ординуючим лікарям. Кожен з всіх пацієнтів, які перейшли через шпиталь або амбулаторію, поділяв на число ординуючих лікарів, що припаде їм в пересіч на одного лікаря 1831 пацієнтів, а в числі по 14 година на одну консультацию, вийшло би 463 дарових годин на одного лікаря за 9 місяців.

Напівна хворих до шпиталю такий великий, що всім нема змоги примістити і тому великий відсоток хворих мусить відходити в ніч. Тому Рада Т-ва вже думає над розбудовою шпиталю і в цім напрямі робить відповідні заходи.

З цих причин, як також тому, що на нерухомих тяжить довг в сумі 138.782.85 з. в. (стан на 31. XII. 1938), який затимує на докінчення шпиталю, вказує було би, щоб призначили того великого діла не припиняти своїх жертв, а навпаки старалися поширити їх круг на хорих і фундаторів.

Наприкінці свого звіту д-р Бурчаківський подає ще низку проєктів Управу на будувати (радіофонізацію шпиталю, придбання ще різних спеціалістів, розбудова суспільної опіки для виласорення і ін.).

Присутній вибравши одностайно та без дискусії високі Сп. Стернюка, який говорив в імені Контрольної Комісії, на абсолютну, і вибрав нову Управу у такому складі: сен. В. Девіскавич — голова, о. кан. Ю. Девіска д-р Т. Бурчаківський, д-р О. Нарута, д-р О. Полозівський, м. Стефанівський — члени Ради. Заступники: м. Гайбей, д-р Камбушинський і д-р Л. Максимович. Контрольна Комісія: інсп. Стернюк, інж. Р. Сенішин, д-р М. Музика.

Високі, щоб до Ради не входили члени Лікарської Колегії, як в дорочним тілом у чисто лікарських справах для Управу (Дирекції) діставили з 7 голосів.

Наприкінці дискусії, яка вивчалася при високіх і запитах у звязку з отрим високим — д-р Т. Бурчаківський слушно підкреслює річ найбільш суттєву: питання, як повинні гармонійно співпрацювати всі органи Т-ва (Рада, Управу й Лікарська Колегія) — це ввійшла справа Т-ва і Шпиталю; такі ці ішні справи не повинні в ніякому випадку порушувати гармонії між світом лікарським і нелікарським, ознаючи палко зацікавлення в істинуванні та розкритті благородних статуюток цієї Товариства. Ця гармонія істине і на ній співпраця сила ішні установи, яка завдяки жертовній лікарській праці та всенародній пожертвув. розрослася до великої сили — буквально з нічого!

ПЕРЕД ВІЗНТОЮ ГОЛЯНДСЬКОЇ КОРОЛЕВИ У БЕЛЬГІ.

ГАГА, ПАТ. У днях 23. до 25. ч. м. голандська королева вибирається в офіційну візиту до Бельгії. Її товаришество міністр закордонних справ та шеф королівської капелі.

100.000 ЖИВІ ВІЙХАЛО З АВСТРІ.

ВІДЕНЬ, ПАТ. Від хвилини „антиспоу“ вимірювалося за Австрію 100.000 жидів, а саме: 45.000 до інших європейських країн, 21.000 до Північної Америки, 6.000 до Південної, 2.500 до Середньої, 21.000 до Азії (з того 6.000 до Палестини), 2.500 до Африки і 1.500 до Австралії.

В Австрії зазналися ще коло 80.000 жидів.

МОЛОТОВ АБО ПАТЯМНИК ПРИЙДЕ ДО ЛЬВОНДОНУ?

ПАРИЖ, АТЕ. Як подає „Жур“, британський уряд хоче запропонувати до Львондону Молотову або Патямоні, щоб довести до кінця переговори у справі англо-соціалістського договору.

Такий сам згодом висловлює „Сандай Таймс“.

НІМЕЦЬКА ЗМОВА В ПІВДЕННІЙ АФРИЦІ.

У пресі появилася повідомлення, що у південно-західній Африці (6 німецьких колоній, тепер під мандатом Південно-африканської Унії) викрито серед місцевих німецьких колоністів змову, яка прагнула довести на день уродин Гітлера. Британська розвідка переклала кілька шифрованих документів і звернула увагу на південно-африканців, який вдало 15 квітня тузи багату поліції, не дозвучило до вибуху заворушень.

Ця вістка зредгована загальною, без подання джерел — тому до неї треба ставитися з резервом.

Мін. Чакі про політику Мадярщини.

БУДАПЕШТ, ПАТ. В нещода мін. Чакі висловив промову на передвечірній віч в Сопроні, з якій підкреслює незалежність мадлярської політики. Мадлярщина, заявив міністр, нікого не просить, ні тем нікому нічого не обіцяє. Мадлярська незалежність нічого не загрожув. Вказуючи на швидкий зріст мадлярської армії міністр підкреслює, що в Європі ніхто не повинен сумніватися, що кожну спробу порушити незалежність або територію Мадлярщини відіоба силою. Далі мін. Чакі вказав на тісні зв'язки між Мадлярщиною і Німеччиною, що вказує мадлярській королівській династії. Доводячи, що міністр над захопленням Німеччиною Чехії як історичної і господарської необхідності. Приятелями Мадлярщини є лише держави ости та Польща. Вікні мін. Чакі вказав на шире волю створити привязі взаємності з Юго славією і зрозуміти за Румунією висловлюючи надію, що до цього дідає одгом.

НЕ МОЖНА ВЖИВАТИ КАТАЛАНСЬКОЇ МОВИ.

На терені Каталонії появилася низка ген. Франка, який заборонив вживати каталонської мови навіть у торговельній кореспонденції. Всі приватні торговельні листи можна писати тільки в еспанській мові. Безпосередньо після зайняття Каталонії уряд ген. Франка усунув каталонську мову з урядів, а тепер поширює цю заборону і на приватне життя.

ЮГОСЛАВІЙСЬКИЙ РЕГЕНТ ВИХІВ З ФЛЮРЕНЦІ.

ФЛЮРЕНЦІА, ПАТ. Югославський регент в жіночому прові нещода привіз у своїй тети у містечкові Прато. Вечором вернувшись вони до палати Пітті, де вже був князь П'ємонт у жіночому. Описав відбулося прийняття у міністра Чача. Описав князь Павла у жіночому вийшов з Флоренції — на ліфці відправлено їх князь П'ємонт у жіночому; прощання було дуже шире. Так само шире прощався мін. Чачо з мін. Марковичем.

КОРАБЕЛЬ З БРИТАЙСЬКОЇ КОРОЛІВСЬКОЮ ПАРОЮ ВПЛИВІВ ЗПОМІЖ МРЯК.

ЛОНДОН, Рафтер. Паролава „Емпіре оф Австралія“, на якій пліве британська королівська пара до Канади, виплила уже домі зморі мряк і ледових гір та дальше пліве зморі мряк. Все так до Кібеку причаїть віз з поважним призначенням.

Проект німецько-італійського союзу.

Деякі часописи принесли текст проєкту політичного й військового договору, що його бумімо німецький уряд переслав до італійської амбасди. Згідно з тою вісткою, зміст проєкту такий:

ПОЛІТИЧНИЙ ДОГОВІР.

- 1) Затвердити протокол з Берхтесгадену.
- 2) Викласти приватні зв'язки, що дучили обі держави у хвилині, коли підписано договір.
- 3) Не заключувати ніякого нового договору без порозуміння з контргентом.
- 4) Політичний союз тривав би 10 років.

ВІЙСЬКОВИЙ ДОГОВІР.

- 1) На випадок, якби один контргент вийшов у війну з якимнебудь противником, другий контргент зобов'язаний до повної солідарності.

Невтральність скандинавських держа.

ПРОМОВА ДАНСЬКОГО МІНІСТРА ЗАКОРДОННИХ СПРАВ.

КОПЕНГАГА, ПАТ. Міністр закордонних справ Данії вигаюючи у Осдене промову, в якій висловлює надію, що на випадок війни Данія та інші північні держави зуміють зали-

шитися осторонь від конфлікту. Вони ведуть політику неутральності, що потверджує на недавній конференції у Стокгольмі.

Гирло Дунаю переходить під повну суверенність Румунії.

КІНЕЦЬ КОМПЕТЕНЦІЇ МІЖНАРОДНОЇ ДУНАЙСЬКОЇ КОМІСІЇ.

БІРГАРШЕШТ, АТЕ. І. м. плінається у Суакі при гирлі Дунаю румунський прапор, на якому, що докінчий Дунай переходить під суверенну владу Румунії.

Ця зміна прийшла на основі постанови

конференції у Сіная минулого року, де підписано конвенцію, згідно з якою на Румунію переходять суверенні права над гирлом ріки, які дотепер належали до міжнародної дунайської комісії, утвореної в 1856. р.

ЛОНДОН, ПАТ. Англійські мігранти, дад внаслідок, що справи Данії не будуть порушувати на найближчий сесії Ради Ліги Націй. Комітет трьох да справ Данії, Франції, Швеції не зложити і тим разом свого комісару в Раді Ліги Націй. Справа високого комісару в Лізі Націй в Данії і взагалі відношення між Лірою Нації і Данією залишається поки що без зміни.

Увага жиди 9 українських лист в Перемишлі.

(Телефонограма від власного кореспондента).

Рішенням з дня 15. травня п. р. голова виборча комісія в Перемишлі ухвалила не подати причин 9 українських лист кандидатів на радних і не брати участі у виборах на радних і в Перемишлі листів в II. виборчий округ. Тому український об'єднаний

виборчий комітет в Перемишлі рішив афішувати в II. виборчий округ українську листу кандидатів на радних і не брати участі у виборах до міської ради в Перемишлі для 21. травня ц. р.

Духовенство не платить комунального додатку.

ПОЗИТИВНА ПОЛАГОДА УКРАЇНСЬКОЇ ІНТЕРПЕЛІЦІЇ.

Варшава, 13. травня 1939.

Ханцеларіє маршала сенату доручила секретарю Осмавіну Горинському і тов. віце-адмірала внутрішніх справ ген. Складовського з 26. квітня 1939 р. на інтерпеляцію з дня 9. лютого ц. р. у справі наслідання на греко-католицьких парохів зобов'язання платити комунальних додатків від державного ґрунтового податку. Міністр внутрішніх справ у порушенні з міністром скарбу повідомляє, що звільняє усіх парохів від комунальних додатків до державного ґрунтового податку, виміреного від ґрунтів, а всіх доходи будуть призначені встановлено церковною єпархіальною владою за такі, що вкохують у склад конгресу.

При відповісті на інтерпеляцію міністр додучи копію свого „об'яснення“ з 13. а дня 24. березня 1939 р. до півнів воеводів південних воєвств такого змісту:

„У воєвських законах, які обов'язують на території південних воєвств, позаторопити правило, що до заплатах додатків від безпосередніх податків не можна потагати душпастирів щодо їх конгресу. Цього правила не скасували і воно надалі обов'язує, як не доклада Найвищий Адміністративний Трибунал у присуді з 24. VI. 1938 р. ч. реєстру 130336, тому в

порозумінні з паном міністром скарбу касую (ухваляю) суперечне з цим поглядом пояснення об'яснення ч. 1. з 7. Січня 1935 р. (Д. 3. Січ. Ви. Спр. ч. 2 поз. 1), вгадане до статті 2. закону про тимчасові унормування комунальних фінансів. Рішачиною пояснюю, що парохів є звільнені від комунальних додатків до державного ґрунтового податку, виміреного від ґрунтів, а всіх доходи будуть призначені встановлено церковною єпархіальною владою за такі, що вкохують у склад конгресу.

Пробу півнів воеводів порешати вище наведені утримані самоуправних союзів із зазначенням, що про призначення окреслених до церковних земель вільними від комунального податку ґрунтового податку союзів повинні поділяти властиві скарбівні уряди.

Підписано (—) Славко-Складовський, міністр“.

Як видно з наведеного, інтерпеляції українських сенаторів вийшла дуже важку справу для всього католицького духовенства південних воєвств, доцільно йому знову законно домагається унормування справи агаданних податків, що викликували неріз стільких комплікацій.

КТВ.

„Воли загасне людина горітимуть книжки..“

ІНТЕРПЕЛІЦІЯ ПОСЛА ТАРНАВСЬКОГО ДО МІНІСТРА ВНУТРІШНІХ СПРАВ.

Варшава, 13. травня 1939.

На пленарному засіданні союзу у вісторок 9. ч. м. маршала Маковського прийнято добувати інтерпеляцію посла Іларія Тарнавського до голови ради міністрів і міністра внутрішніх справ та міністра освіти в справі спадання воєвками Оборони Народової бібліотеки читальні „Прогресив“ в Лібухорі, пов. вільського воєвства.

За словами тої знаменитої інтерпеляції, 28. березня 1939 р. прибули до доминок читальні „Прогресив“ у зазначеній місцевості поручник, капітал і стрілець відразу Оборони Народової з Висоцька Вільного і заклали вхід п. Василя Михайловича, скарбника читальні та п. Степана Поквашника, заступника голови, тоїж читальні, знищити бібліотеку, що нарахувувала 300 то-

мів вартості 300 дол. Бібліотека була власністю читальні. Ова загалом желя управи „Прогресив“ відмовилися виконати це дивне дозання, а коли воля О. Н. їх знову побили, мусили хоч-як-нех спалити цілу бібліотеку. Касую книжки, що були при бібліотеці разом з протоколами засідань читальні, поручник наказав вокам забрати зі собою.

Повідомляючи про це об названих міністрів, посла інтерпеляція запитує першого з них, чи захоче потягнути винних до суворой відповідальності, а другого питає, чи міністр освіти захоче наказати, щоб на майбутнє не траплялося таке знищення легально виданих книжок, які служать справі освіти і культури.

Наведену інтерпеляцію посала в цілому частина польської варшавської преси.

Цикль промов Мусолінія.

РИМ, ПАТ. Другого дня підчас свого побуту в Торіно Мусоліні відіслав мислив іститут та інші військові установи і відкриваю фабрику „Фіат“ в Мірафьорі, де принахотило його 50.000 робітників. У цих фабриках показав Мусоліні перші моделі нового італійського народнього автомобілю, що налягають на ринку найбільшого року. Самоді обчислення на 4 особи. Описав Мусоліні відкрив нове військово-летовище в Касселе.

РИМ, ПАТ. Італійська преса обширно коментує промову Мусоліні. „Діаборіа д Італії“ стверджує, що Англія і Франція не мають урочини для погреб Італії і Німеччина пише: Якщо бачиш свій Італію, то її воля чесного миру змиває свій сміх у ділах Мусоліні. Не прокується в ч. 10-літніх планів, що вигнать вселенського усилля праці і фінансових жертв, якщо немо зовнішньої безпеки. Як протидіяє висуває англійська преса справу в Біттоні. Не зовсім фальшивий аргумент, бо Англія в такій спосіб будувала свою міцність. Фальшивий же аргумент про Альбано, докряка якщо порівняти вальбаску справу з полівини в Палестині і в Сирії. „Поповоді а Рима“ зазначає, що „блага війни“ господарства, про яку згадав Мусоліні, що її везуть проти тотальних держав та відмовляються італійським державам справедливості демократичним державам, не годісні і італійським помилка. До цих додученств впа-

що можна продовжити положення, що полягає на нічній не оправданій геогемній багатих держав. На пошуки питання Мусоліні чого відповісти в імені держав ос. Такою відповістю є воля миру.

БЕРЛІН, ПАТ. Політичні чинники підкреслюють промову Мусоліні, що опінія свідчить прийняла її з великою увагою. На думку політичних кол Варшави арозуміла, що її надлі на розкриття осні — марні. Німечська преса коментує промову назуказ на силу осні.

„Нехтягасте“ пише, що „демократи не пруть до війни току, бо бояться, що мусиб „програти“. За це вживають вони всіх засобів: політичних, військових, господарських і культурних, щоб зрешті найбільший натиск на Італію і Німеччину та перешкодити розвитку справлявального „життєвого простору“ для обох держав.

„Вестфальє Ландес Кабулунг“ заявляє: Найважливішою з промови Мусоліні є факт, що Англія все це вірить, що її кордоні даять жесь в Європі тоді, як вони кінчаються на каналі. Німеччина бажав мирно організувати свою „лівою німеческою державою“. Одначе „Рольові“ починається загрозиною справою, Німеччина європейською проблемою є Англія чи Німеччина.

„Гамбургер Фрейденблат“ заявляє: Нюй авентуристі впади проти Німеччини та Італії

Проти Італії — договір з Туреччиною; проти Німеччини договір з Польщею та односторонній гарантія для Румунії, тому промова Мусоліні є незаперечним доказом німеческо-італійського союзу, спертого на реальних фактах, якого не можна вже коментувати на волях.

ПАРІЖ, ПАТ. Париська преса коментує багільшого враження цільною промовою Мусоліні підкреслюючи, що воля є першою з італійських промов. Доді з натиском підкреслює, що теперішні слова Мусоліні Мусоліні сколотили з інспекцією капітала Гітлера діній німеческої фортифікації над французьким кордоном. Реванг за італійську фортифікацію є вимогою солідарності Німеччини з Італією, щоб не впасти, що Німеччина підтримує на 100 відсотків спеціальний ревіндикації супроти Франції в Рині аналізувати промову Мусоліні підкреслює, що він муси постійно ставити собі питання, чи хуртовині і чи німеческий союзник Італії може бути певний з його боку перемогти. У зв'язку з тим Італія муси постійно ставити собі питання, чи не краще рішувати на провалу справу Теріорська промова Мусоліні — на думку з даного кореспондента докazuje, що Італійська політика піде саме по цьому шляху провалу. Можливо, що така сама зміна має місце і Гітлера, який з'явив у подорож на італійський кордон Німеччини на інспекцію оборони цих територій у хвилю, коли його остання політика полагала на погрози Європі політикою наступом у складі нападів.

„Тан“ коментуючи у наступній статті промову Мусоліні заявляє, що згадав про війну в європейських положеннях, так їх можна розв'язати без меча, є розуміння мислю. Мусоліні висловився за процедурну переговорів, вживаючи її понад методу сили. Одначе з лівими силами не заважає тоді, коли говорять, що не рає тверда дійсність коду більше побачили ніж неперемінні. Цю тезу можна оспарювати, пише „Тан“, бо навіть неперемінний мід більше значення, ніж війна, що була б катастрофою. Війні „Тан“ пригадує уступ промову Мусоліні, що проблеми, які викликають трудності в Європі, не є територіальні справи, але проблеми іншого характеру. Якого такого характеру? Добре бачи з кінців „Тан“, як би їх ближче спрещувано.

Чи буде плевбисцит у Данії?

Кореспондент варшавського „Кур'єра Чет вонного“ повідомляє з Данії, що плевбисцитовий план, про який тепер широко розмовляється закордонна преса, вирінує не в Данії, але в Берліні і він призначений головним чином для виконання журналістів, що не знають нічого з данської політики. Той самі журналісти пишуть, що в самі Гітлерські доклади собі зясувають, що плевбисцит у Данію може ствердити тільки німеческий характер міста, чого зрештою ніхто не заперечує. Шож до політичного значення, то такий плевбисцит, тобто його рішення про прилучення Данії до німеческої муси б акцентувати увагу Німеччини і, очевидно річ, впади на себе повальність за всі наслідки даного ходу.

Тому загалом рахуються з тим, що плевбисцит у Данію не буде. Якби Німеччина захотіла захакувати Данію зі Східної Прусії, то рахуються з тим, що в такій випадку поляки будуть у Данії перші. Той самі журналісти Вільного Мста даять від Східної Прусії широка Виспа, то з Польщею це територію дучуть три зазначені шахми і сім годин.

Данію повідомляють, що з невідомої почався наради штабу гітлерської армії, який трилади цілий і над радями розраховувано. На цих нарадах зібрани мали розраховуватися в загальній політичній ситуації, з'являючись з інструкціями заступника канцлера, Гесса, що будуть перші в Данії. Данія вночі у великій мірі чинила родин у Данії. У нарадах брав участь радник міністра Мусоліні міністерства закордонних справ Мір-справу ДАНІЮ УСУВУЮТЬ З ЛІГН НІЦІЯ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Англійські міждоки не дають висувають, що справи Данії не будуть перушувати на найбільший сесії Ради Ліги Націй. Комітет трьох до справ Данії, Франції і Швейцарії не домагає і тим разом своїм рішенням Ліги Націй в Данії і впади відношення між Лігою Націй і Данією зазначається позитивне без зміни.

Сторінка без політики.

В Елізейській Палаті.

Цими днями президент французької Республіки Альберт Лебрен почав офіційно свою першу «сенатську». Факт його нового вибору не викликав ніяких спеціальних церемоній. Тільки в год. 16-й він прийняв генерала Ноле, великого кавалера почесної лави, який зі свого боку передав президентові золотий ланцюг його ордену. До цього ланцюга прикріплено 16 медальєт, а на кожній вирізьблене прізвисько одного президента республіки і час його правління. На останніх двох медальєт виписано: «Альберт Лебрен 1932 до 1939», а на останній «Альберт Лебрен 1939 — ?». Після коротенької промови, зверненої до президента, віддало золотий ланцюг з медальєт до окремого будинку Почесної Лави, де його ховають в огороженій кайдівці.

В ВЕЧІРНЮ ГОДИНУ

кури лиш
КАЛІНУ

Історія будинку.

Палата, де мешкає і урядове президент республіки є осідком президента від 75 років. Цей будинок завдячує своє існування князів Давре, першому генералові Франції, одному з найбільших скульпторів, не меншому від Мозеро-Гарпагона. Він оженився з дочкою великого фінансиста, за якою дістав віно 10 мільйонів фунтів, жив як останній джентльмен. Коли в 1718 році він звернувся до регента Князя Орлеанського за проханням палати йому шлюбної, князь відповів: «Гарвал, але динько я принесу вам сам, до дому, що буде гідний шлюбної і моєї особи». Тоді князь вражений у своїй гордості князя на окрайних місцях палати, славний архітект Малє, вибудував на ній єдиного палату. Князь Орлеанський задовольнений додав до неї ще великий шатер землі, щоб поблизити першу дочку палати.

30 років пізніше маркіза Помпаль, проходившись туди помітала палату, купила її і пристосувала до свого смаку. Після неї мешкав там великий фінансист Божон, що знову прикріпив її, а згодом передав її Людовикові XVI-ому напереломі резолюції. В 1799 році палату купила бурбонська княгиня і назвала її палатою Елізейською, що від того часу майже змінилася. Палата перекотилася з рук до рук і в 1800 році там влаштувалися популярні бали за 75 сотників вступу від особи, де гості танцювали чи чокочолали і ковбаски. 1805 році там мешкав князь, Мюра, поки не став королем Наполеон. На його місце спротивилися туди його шурин Наполеон І-й і зробив з Елізейської палати дарюнок своєї жінці Жозефіні, щоб почитати її, коли з нею розійшся.

Перший президент.

10 років пізніше там умер князь Бєраї, а його князь покинув палату, щоб відіслати її іншим. 30 років пізніше там осів князь Людовик-Наполеон Помпаль, президент ефемерної республіки, підготовлений переворотом на 24 грудня 1851 року. 20 років замішав туди ріс-трин, чий замішавши та рісін достоявсь. Князь бода 6 місяців палату, який князь достийний уникати, не був показан на її воротах фанталістичної революційного тебіндана, на доказ що цієї достийні рухити не влізло. Від 1872 року там уже постійно живуть посая-

денти, зміняючись, що сім років. П'ять раз перебудовували і прикріпили в 1888 році. Від того часу нові президенти не зміняють вже там нічого. Сім літ життя, це так коротко, що не випадає часу на той час витрачувати грошей, ніж на власну хату. Невеликі із них живучи там, заплітає волосся своє, дає поменшання, щоб до нього вернутися. Кожний із них переноситься до Елізейської палати не на те, щоб відпочиняти на лавках, а щоб виконувати дуже важкі обов'язки.

День А. Лебрена.

Теперішній президент, став в 7-й вірши і те нормальної сіданкою: блу кажу, для яких і блукають з маском. В 9-й години він приймає свого генерального секретаря і переглядає документи, які має підписати. При цьому він викладає віту всім важливішим подія відночі до ранку і класне директора своєї канцелярії, що подає до його відома намічений подія години президента. Президент має за обов'язок відзначити святок, бути прийнятим на різних офіційних святах, бути хресним відзначити кожній 10-й години у Франції і приготувати промову на всілякі офіційні виступи. В години 11-й він приймає авдієнції визначних чужинців, чи власних авдієнцій громадян. Точно в 12-й він їсть обід разом з родиною, а год. 2-й пополуноді проходить з поєму парку і чітає. Делкі його попередники зазвичай в тому часі верхи до Буазонського лісу, або йшли на каву на великі буварієри. В год. 3-й, нові авдієнції, засідання з міністрами і розмови з чужинцями до години 7-й вечір. Що ніхтока пополуноді президент приймає своїх гостей і дає їм них конфер. Безперервно перерва по години 7-й, президент дістає огляд преси з усіма політичними новинами, газети та журнали. Коли він не мусить їти на якийсь офіційний бенкет, тоді вечереє дома. В год. 9-й вечір президент на прохання обговорює те всілякі справи зі своїм особистим секретарем, а за той час його жінка, як усі французи, робить домашні рахунки. В год. 10-й авсєр президент їде до своєї кімнати спати. Чи справді спить, про це ніхто не знає.

Убрання, пальта, костюми від зол. 50' — у ШАПІРІ, Личаківська 1, дві

Загальні обов'язки.

Французи вимагають від свого президента, щоб своєю поведінкою відтворював характер Франції та її найбільші прикмети. Він мусить бути завжди поглинений, не сміє мати ні примх ні чудачств, мусить на кожний поклук вийти сказати легку, чистіше дотепну ніж повязку промову. Кожня йому виходиться якесь необережне слово, або якийсь жест, то ще того самого вечора газети почнуть висміювати його дотепами і карикатурами, а кабареї сатиричними сьєвєжками. Коли в 1919 році президент Дешьєр вивів нещасливо із свого загору підчас полорожжя в піжамі і ніхто цього не замітивши, а швидко вранці з'явившись його легко ризеного в хаті оліного бузика, злобні парижани не могли дарувати йому цієї піжамки, показуючи його карикатуру в кабарегах. Французький президент не сміє бути зтомлений, ні познати ні замітити, як авчичний смертний підчас музичної церемонії. Президент Любе мусів 24 вересня 1920 року співіграти муз. 12000 бурістрів, що зіхлились з піснє Франції, так, що обі руки йому спухли. Президент Фелікс Фор, австрійці припаложили на лавках сина канцлера Бісмарка, замишавши і сказав: «Ах, пан Бісмарк, так, так, пригадує собі, а чия багато доброго про вашого батька». І цього йому не забути. Коли вибрани президентом Думєрга, він кілька днів пісас свого вибору негартівським повоном Елізейський Палац, почути з його оклики: «Нехай живе Мілєрлін!» Так кричали сумнірні парижані громадяни, які не мали часу дозволитися, кого вибрани президентом. Французького президента різко князь охороняє підліт так тільки як коротка, току, що пісас його скарби можна зазімби без трушчівня вибрати нового. Даа з чия Капюї і Думєр змивали з рук божє-вільних.

KIP

Львів, Успенського 5. Тел. 260-58.
СТАНІСЛАВІВ, 3-го Мая 4. Т. тел. 235.
П. Я. Н. КОШТОРИСИ БУДОВИ 854

Колишній каменяр — льордом.

В англійській палаті лордів вибрало нового лорда (перла графа Майо, що має за собою авчирнієчє життя. Він з походження — ірландець з Англії, бразильним генералом, що послався в своїм батьком це у своїх молодіжних роках і без гроша вийшов в Англії. Спочатку він вийшов до центральної Америки, до Кенал, де став каменярем, пізніше переїхав до південної Америки, де став плантатором кави. Після довгих років заглибленого життя, він рішив вернутися до Англії, переконалим, що він має історичний талант. Попробувавши шаста без успіху в різних малых театриках і кіно, він мусів вернутися до Ірландії і осісти на землі. Одвине сьні не погодився на те і оженився два роки тому з якоюсь бідою дівчиною, даючи їй привід до скандальної хроніки серед льондоського аристократії. Після подуржжя Майо заявився торговлею і тим йому пошастало. Він заробив багато гроша, а коли умер його батько, він дістав його майло з титулом лорда і зобов'язав собі давати становище у своїй сфері. А що він виспівалася-вався при виробі протилежностей гармет, то уряд притягнув його до деяких своїх великих підприємств.

Чесний шотляндець.

В американському містечку Вінслор, стеїт Оутіаріо, олім громадянин приходить дуже часто на пошту, щоб напечатати там своє лічє перо чорнилом. Цими днями він прислав до дирекції пошти лист з підписом «Чесний шотляндець», виславшишя вчолочас переказом 10 центів, як зворот за чорнило, яким наповнився своє перо 7300 разів за останніх 20 років. Він заявляє, що уразило чорнило було прегоном і більше воно не варта. Шотляндець залишився вірний традиції своєї раси, славної зі свого скупарства.

Гумор.

ПРИЧИНА.

— Пане доктор! від кількох днів я не можу спати.
— То недобре. Чи можете мені сказати точно від коли це?
— Від дня, коли коморник зацітував мені мое ліжко.

ТЕОРИЯ УМОВНОСТІ.

Синюк: — Татку, чи то золотих це багато, чи мало?
— Це залежить, міа синку, від того, чи я маю їх заробити, чи маю витрати.

ЗАКОХАНИЙ.

— Панно Соно! я всю ніч думаю про вас.
— Ах, тепер вже розумію, чому члєсін так соні.

СЛІПА КНИЖКА.

— Чи не правда, пане докторе, що значай-ний чоловік може зовсім добре жити без сліпої книжки?
— Правда, але лікар-оператор, не міг би добре жити, якби її не було.

МОДЕРНА НАРЕЧЕНА.

Батько: — Чи ти справді знаєш так добре свого нареченого, що йому вірши?
— Знаю його дуже добре.
— Як він зється?
— Саме тих двох арбітрів, я не знаю.

ПОЛІ БОЛІХ ГОЛОВИ
НЕВРОЛОГІЯ І ГІГІЄ
ПОРІЧКИ

